

Vertelling 8–12 jaar

Nachtmerriestad

‘Kijk, die man in die hangmat,’ wijst Andreas. ‘Die heeft zeker een vrije dag.’
 ‘Of daar, die familie die op het plein zit te eten,’ wijst Johannes. ‘Zeker een feestje.’
 ‘Moet je de tempel zien,’ zegt Petrus. ‘Vanaf hier lijkt hij nog mooier dan wanneer je ervoor staat.’

Vier mannen zitten met Jezus op de olijfberg.

Vanaf de berg heb je een fantastisch uitzicht over Jeruzalem. ‘Het is een droomstad,’ zegt Jakobus. ‘Vind je ook niet, Jezus?’

Jezus haalt zijn schouders op.

‘Wat is er met je?’ vraagt Petrus. ‘Waarom geniet je niet van het mooie uitzicht? Jij houdt toch ook van Jeruzalem?’

‘Daarom juist,’ antwoordt Jezus zacht.

‘Juist omdat ik er zo van houd, kan ik er bijna niet naar kijken. Het is een vredesstad. Een lichtstad, een stad waar God dichtbij de mensen woont. Maar zal het zo blijven? Ik ben zo bang dat mensen de vrede niet bewaren. Dat ze niet meer zoeken naar God, maar alleen naar wat ze zelf leuk en belangrijk vinden. En als dat gebeurt... Dan wordt het donker in de stad. Pikkedonker. Zo donker, dat God het ook niet meer hoeft te zien.’

‘Kom kom, wat een gesomber,’ probeert Petrus Jezus op te beuren. ‘Het zal toch allemaal wel een beetje meevallen?’

Jezus kijkt Petrus aan.

Dan wijst hij naar de tempel.

‘Eeuwen geleden is daar iets verschrikkelijks gebeurd,’ vertelt hij. ‘Mensen hebben een beeld van een andere god bij de tempel gezet. Alsof ze tegen God wilden zeggen: “Dag God, de groeten, we hebben nu een andere god.”’

‘Echt!?’ roept Petrus. ‘Wat stom! Dat vind ik echt niet kunnen. Maar dat is nu toch al heel lang geleden?’

Jezus zucht. ‘Soms ben ik bang dat mensen het zo weer zouden doen,’ antwoordt hij. ‘Dat ze God zomaar de rug toe kunnen keren. En geloof me: Dan blijft er van deze droomstad weinig over. Dan wordt het een nachtmerriestad. Een stad waar iedereen moet maken dat hij wegkomt. Als je buiten bent, moet je niet meer naar binnen gaan om iets te pakken. Iedereen moet weg. Oude mensen met kreunende wandelstokken, jonge moeders met huilende kinderen. Ze moeten vluchten, als het donker de stad in zijn greep krijgt. Het is als bij een vloedgolf, of een aardbeving!’

De vrienden van Jezus weten niet goed wat ze moeten zeggen. Ze kijken hun vriend aan, die tranen in zijn ogen heeft gekregen. ‘Dan zal ik komen,’ gaat Jezus verder. ‘Ik zal komen op de wolken, om de stad in een nieuw licht te zetten. En niet alleen deze stad. Ik laat uit alle hoeken van de wereld mensen verzamelen die bij God horen.’

Even later lopen Jezus en de vrienden zwijgend de berg af, richting de stad. Het is een mooie stad. Een stad om zuinig op te zijn.

Mattijs Weegenaar

8-10 jaar



Gesprek: Waar denk jij dat we zuinig op moeten zijn en waarom?



Spel: Hoe ziet een droomstad eruit? Maak tweetallen en laat ze om de beurt aan elkaar hun droomstad beschrijven.



Creatief: Bedenk samen manieren om je ogen goed open te houden, ook als je een beetje moe bent.

Misschien met stevige muziek, een goede bril of stokjes. Maak samen een collage met daarin de tekst: houd je ogen open!

11-12 jaar



Gesprek: Als je goed kijkt naar de wereld om je heen, word jij dan weleens geraakt? Wat voel je dan en waarom?



Spel: Schrijf op een groot vel papier aan de linkerkant ‘ogen dicht’ en aan de rechterkant ‘ogen open’. Laat de kinderen opschrijven wat ze bij elk vinden passen en vergelijk wat opgeschreven is. Wat valt op?